

M. RAMANE

HUGO
DIEG

M. RAMANE

HUGO DIEGS

IZDEVNIECTBA «LIESMA»
RTGA 1966

Bieži vien sievietēm (joti retos gadījumos arī vīriešiem) biogrāfija beidzas ar apprecēšanos.

Manu biogrāfiju liktenim ir labpaticies iegrozīt pavisam savādāk. Pirms mana mīļā dēliņa Hugo ierašanās pasaulē dzīve ritēja vienmuļi un neinteresanti. Mācījos pamatskolā, vidusskolā, Mākslas akadēmijā. Pamatskolā uz dzēšlapām zīmēju jocīgus ģīmjus, vidusskolā to darīju uz grāmatu baltajām malām. Akadēmijā zīmēju uz pusvaļmaņa papīra podus, bļodas, kastroļus, ģipša un neģipša galvas. Šīs nopietnās nodarbības mani ļoti nogurdināja, tādēļ pēc akadēmijas beigšanas ar skubu ķēros pie pamatskolas gados iesāktajiem jocīgajiem tīpiem.

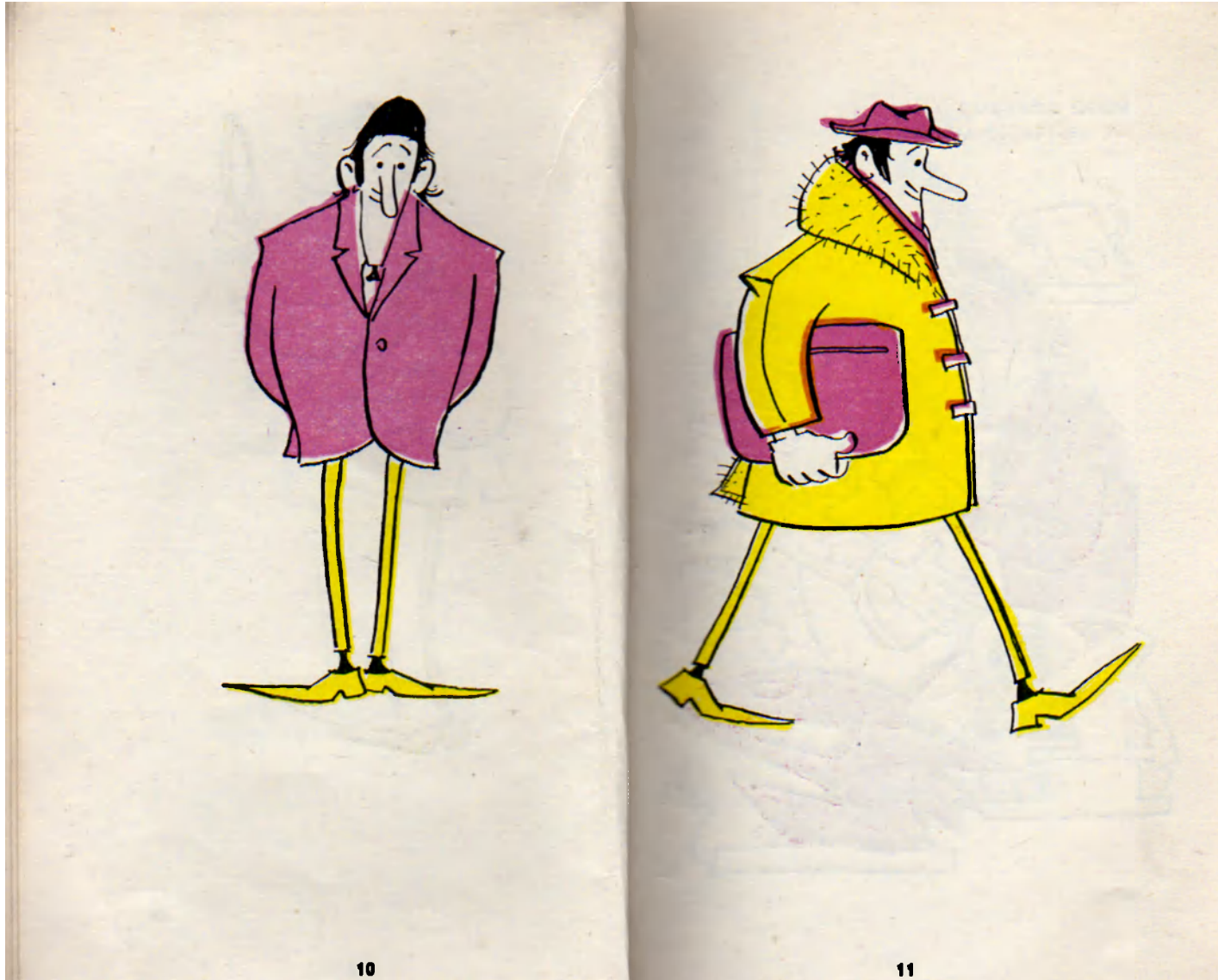
Piedzima Hugo! Ar to arī sākās mana īstā un raibā biogrāfija. Kādas nedienas man tikai nesagādāja šis zeperis! Izsekojot viņa gaitām turpmākajās lappusēs, jūs tur atradīsīt manas biogrāfijas baltās un nebaltās dienas, jo katras mīlošas mātes dzīve ir cieši saistīta ar viņas bērna priekiem un bēdām.

M i r d z a R a m a n e

HUGO METAMORFOZAS

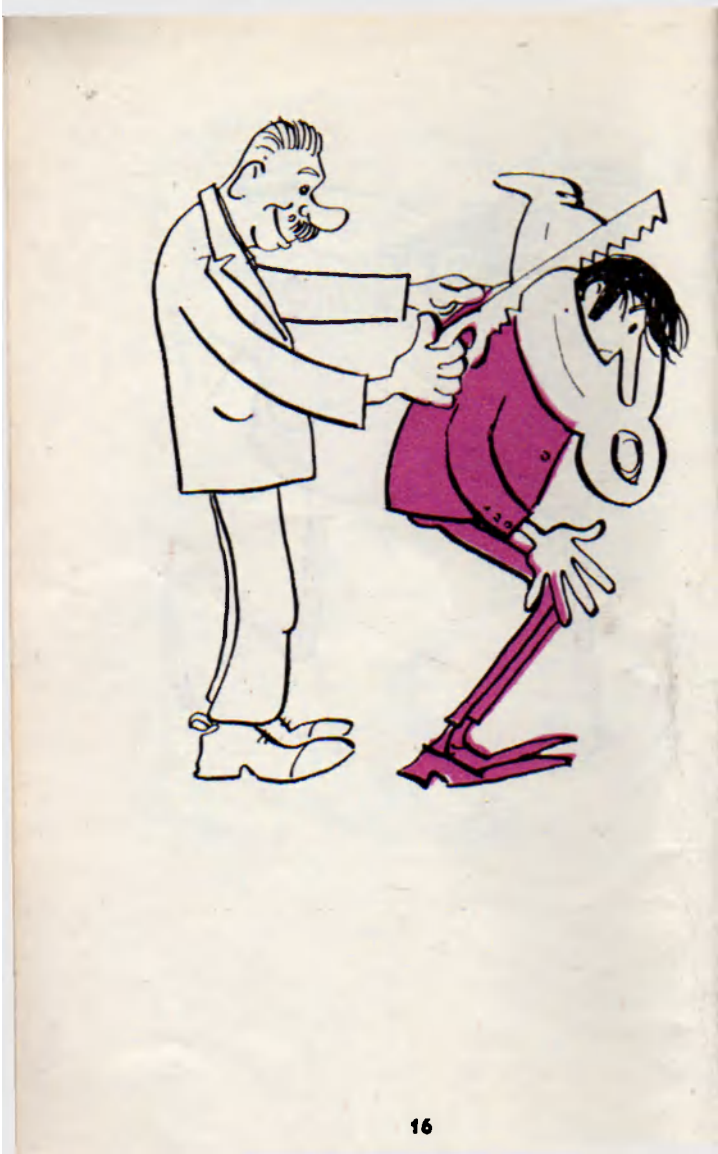

HUGO AIZRAUJAS
AR ABSTRAKTO MĀKSLU

HUGO TAUPA DARBASPĒKU

**Kādēļ savus spēkus laupīt,
Ja var saudzēt tos un taupīt!
Zāģēt, skaldīt, — darbiņš lieks,
Arī šitā deg, ka prieks.**

**Mājīgi un ļoti silti
Ir tā sēdēt, velna milti!
Tikai šķiet, ka tepat klāt
Sāk kāds cūku svilināt.**

**Uguns, mīkstā čībā ticis,
Beidzot sevi manīt licis.
Hugo brēc ar visu spēku:
— ļaudis, dzēsiet ugunsgrēku! —**

NEIZDEVIES SVĒTKU MIELASTS

— Nebūs daudz, ja par šo zosi,
Jaungskungs, sešus rubļus dosi.
Skaties, cik tā mīksta, jauna,
Svētku maltīte būs glaunai —

Sākot putnu tuvāk pētīt,
Hugo leļļaujas: — Ak tēfīt!
Kur bij pērkot mana galva,
Te tik āda ir un spalva.

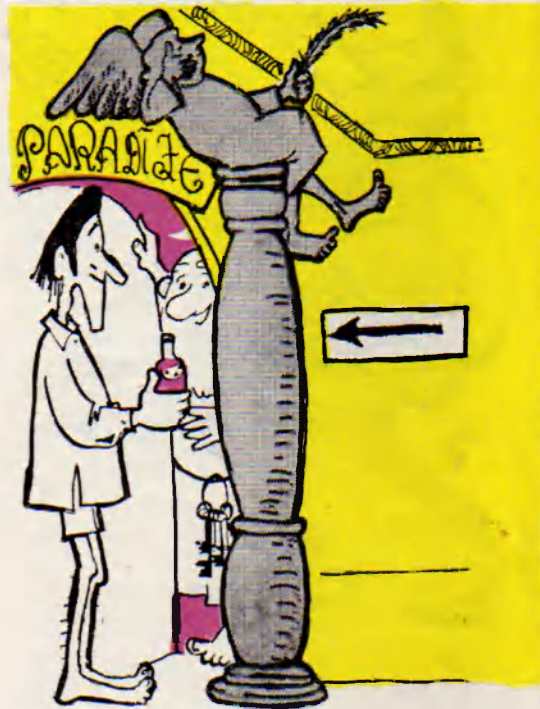

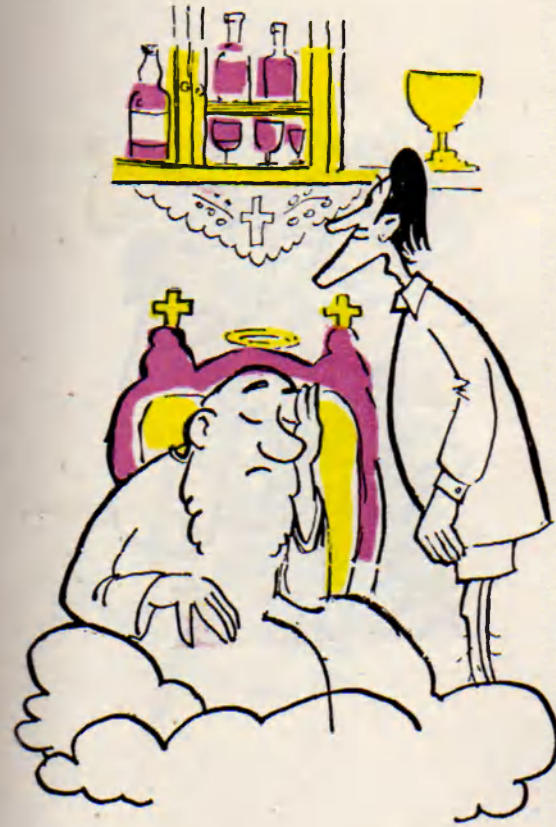
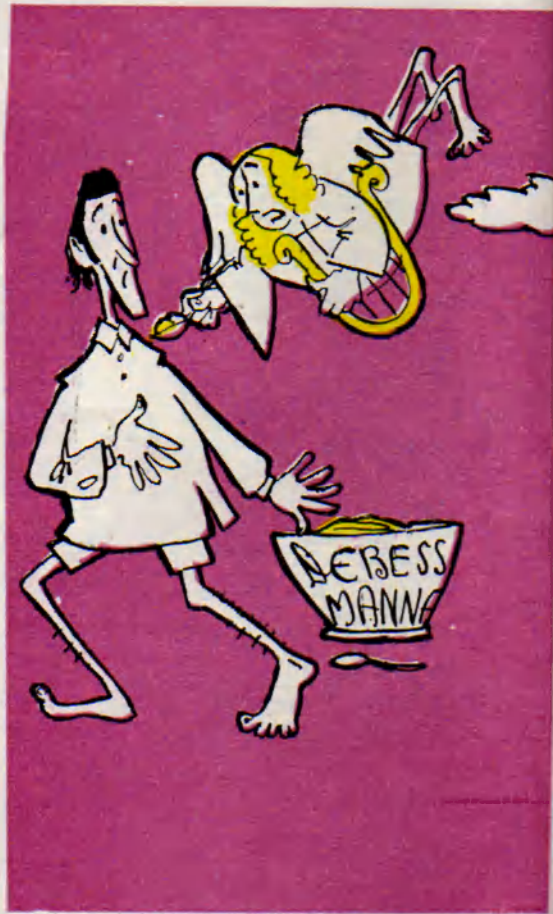
**Pret šo vainu vēl var karot,
Jāsāk putniņš labi barot.
Apēd, cāliņ, šito normu,
Redzēsi, kas būs par formu! —**

**Velti Hugo nazi trina ...
Meža zosi instinkts dzina
Līdz ar citām spārnus cilāt,
Projām traukties tālē zilē.**

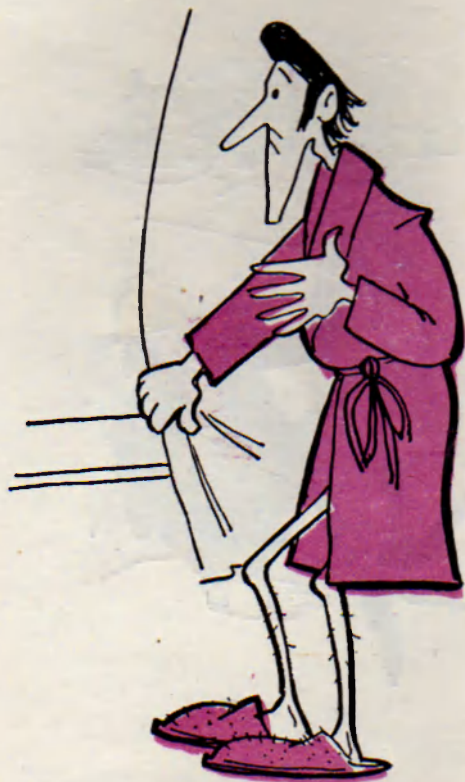
HUGO PARADIZE

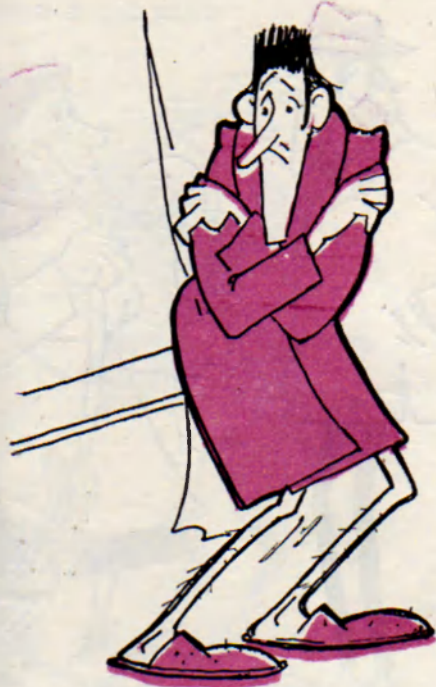

HUGO UN SLEPKAVAS

Kas gan tādā stundā vēlā
Sētā bjaut var balsī žēlī!
Hugo nobijies kā diegs —
Kādu moca slepkavnies!

Vēl un vēl bjauj vārtu rūmē.
Nu gan vairākus te zūmēl
Šausmas, kādas briesmu lietas
Notiekas tepat uz vietas!

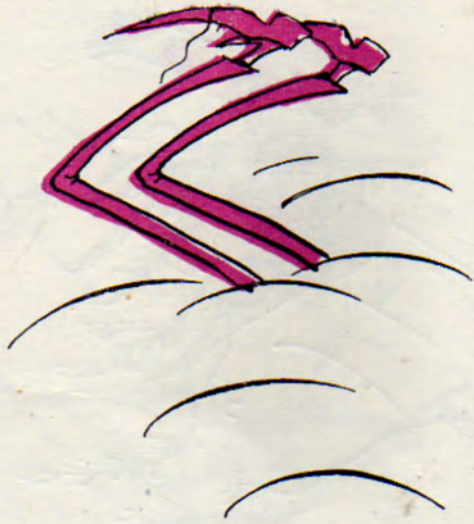
Vai jūs dzirdējāt, kā bļāva!
Naktī, likās, divus kāva.
Vai vēl nemētājas dunči!
Draudziņ, tie bij sētas runči!

HUGO IZGREZNO EGLITI

HUGO -

— GARIĢS DARBINIEKS

Hugo dienas piecas sešas
Domīgs tausta tukšās ķešas.
Laikam nāksies šanci lūkot,
Tā bez naudas nevar kūkot.

— Jaunekli! — teic vīrs aiz galda.
— Kungs, kas zem' un debes' valda,
Baro manas miesas, garu,
Arī tev es līdzēt varu. —

**Darba drēbes īfin glaunas
Priekšnieks pasniedz Diegam jaunas,
Sveci rokā spiež un rāda
Izrīcība šeit būs kāda.**

— Vespers, nespers — man vienalga,
Ja tik iznāk kile:na alga.
Saldais vins ar lielo mēru
Jāledzer uz dieva jēru.

Iztukšoto vīna kausu
Nevar atstāt gluži sausu.
Kaut vai ūdens jālej iekšā —
Cieņai jābūt dieva priekšā! —

Baznīckungs kā pūķis šņāca:
— Rīma, tevi jāpārmāca! —
Diegu kaustīja un tēsa:
— Še tev alga, muļķa desa! —

Izrāvies ar lielām mokām
Dieva vietniekam no rokām,
Hugo kājas ņem pār pleciem:
— Traks, kas krīt uz mājļem veciem!

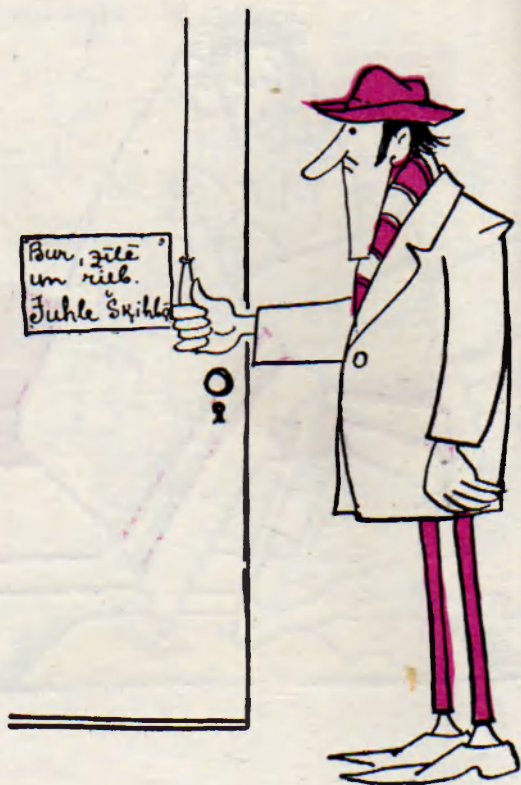
HUGO SIRDSKAITE

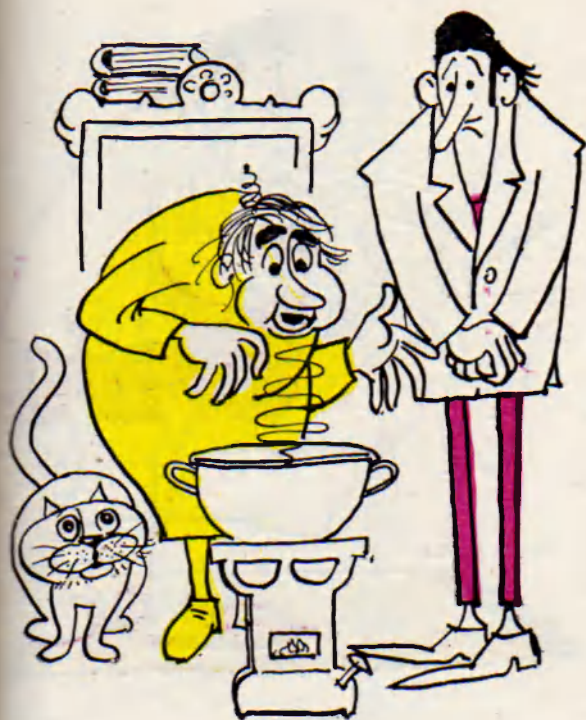
Nav tā meitene, bet dzeja —
Augums slaidš un skaista seja.
Eņģels — ja tai spārni būtu!
Sirds pagalam, to es jūtu. —

**Naktī mocās Hugo Diegs —
Galva smaga, nenāk miegs.
Tumšs gar acīm, sirdī dur,
Nav valrs miera līt nekur.**

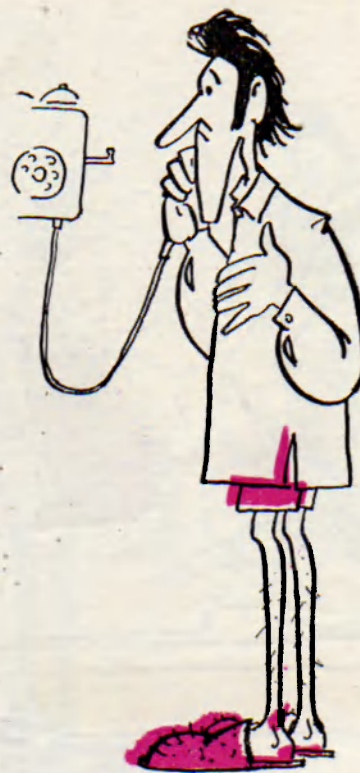
Otrā rītā Hugo gāja
Meklēt, kur ir pūšlotāja.
— Tā vēl vienīgā var spēt
Manas kaltes izdziedēt. —

Procedūra bija grūta —
Klibā Jūle šņāca, pūta,
Odeni ar sāli jauca,
Visu svēto vārdus sauca.

Tomēr veltas bija pūles —
Hugo, pārnācis no Jūles,
Bālāks vēl kā berzta grīda
Nevarīgs zem segas līda.

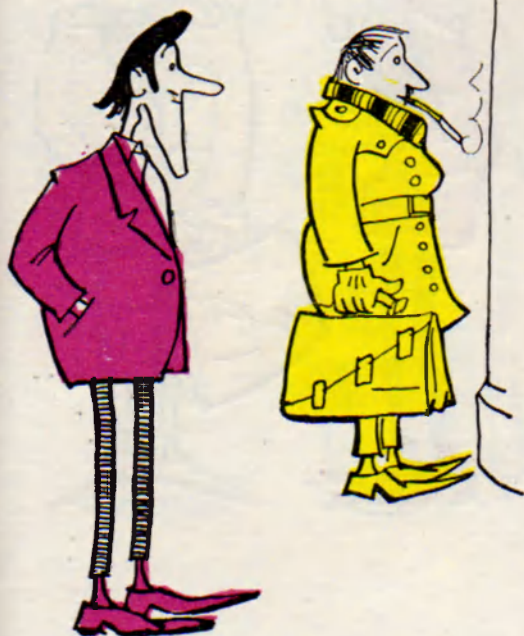

Nelīdz «vārdi», to var manīt,
Atliek tikai ārstam zvanīt,
Lai ar medicīnas drapi
Izdakterē sirdij klapi.

Tiklīdz lenāk ārste jaunā,
Diegu pamet kāite ļaunā.
— Jūs tā pati! — eņģel balto!
Projām dzināt nāvi salto. —

HUGO IEPĒRKAS

Stāv un brīnās Hugo Diegs:
— Tas nu gan smalks ārzemnieks —
Francūzis vai varbūt spānis,
Ne jau kaut kāds mūsu Jānis.

Varbūt tīs kaut ko var pārdot.
Jāiet klāt un jāsāk vārdot.
— Monsinjor, že sīl vu plē,
Jou mož bic ko andelē!

— Jes, stil džekij, I am redij,
Pradam krekljņš fejn un ūtedij.
Ja ir monij — būs oli klār,
Plīz, senk jū, au rezervuār! —

Dārgo mantu nesis mājās,
Hugo ar to fiksmīnšjas;
Sikums — simti četri pieci,
Ja pie franču krekla tieci!

**Bet te pēkšņi, vīles faustot,
Burto Hugo, vārdus raustot:
— «Rīgas apģērbs» — ak tu bēdas!
Nav no ārzemēm ne pēdas. —**

IET PA CEĻU DRAUGU PĀRIS ...

Iet pa ceļu draugu pāris,
Medīšanas prieks tos skāris;
Jūlim saka Hugo Diegs:
— Desmit pīles — tas man nīleks. —

**Spēcīgi kā pērkongrāvlens
Norībēja dubultšāvlens;
Pīle, draugu skrošu veikta,
Acumirkli bija beigta.**

— Tā ir mana, es to šāvu,
Tev tik par.lekoties jāvu!
— Nē, tā mana, — atbrēc Jūlis,
— Ko tu vari, salmu kūlis!! —

58

Pēkšņi balss no krasta bjāva:
— Kas to fermas pīli šāva!
Par šo negēlīgo faktu
Sastādīšu smagu aktu! —

59

Nobijās tie ne pa jokam —
Pīli izmeta no rokām.
— Viņš, lūk, viņš to pīli beidza! —
Abi reizē stāstīti steigza.

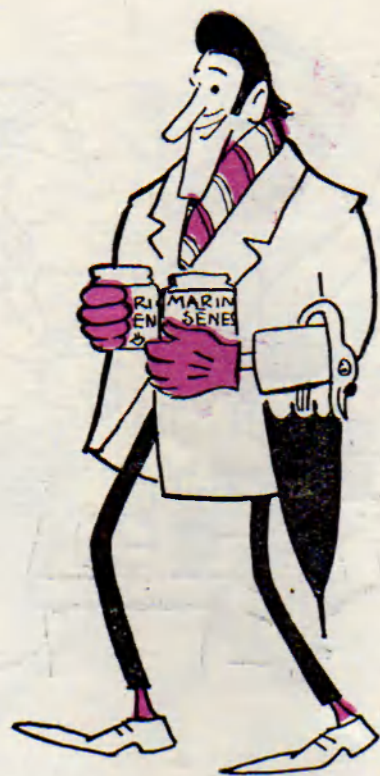
**Igni vīņi mājās gāja,
Vairs ne vārda nerunāja.
Dažreiz tādas sīkas lietas
Nokauj draudzību uz vietas.**

HUGO SENO

HUGO UN MODE

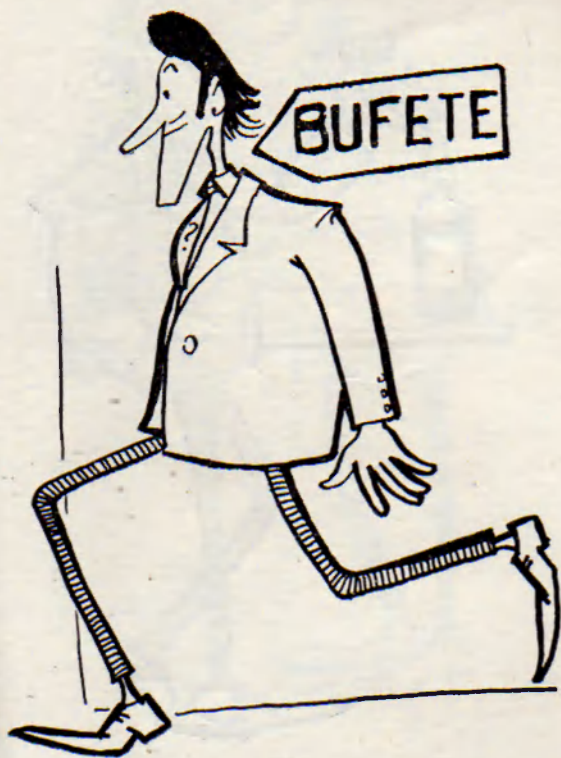

HUGO NORODĀS ...

HUGO OPERA

Uvertira

Pirmais cēliens

Otrais celiens

Trešais cēlens

78

Priekškaris

79

HUGO JAUNGADA KARNEVĀLS

— Smukals jaunsķung, ķārtis rāda:
Gadu mījā dāma ķāda,
Bagāta un ļoti glīta . . .
Roka, sirds tiks piesolīta . . .

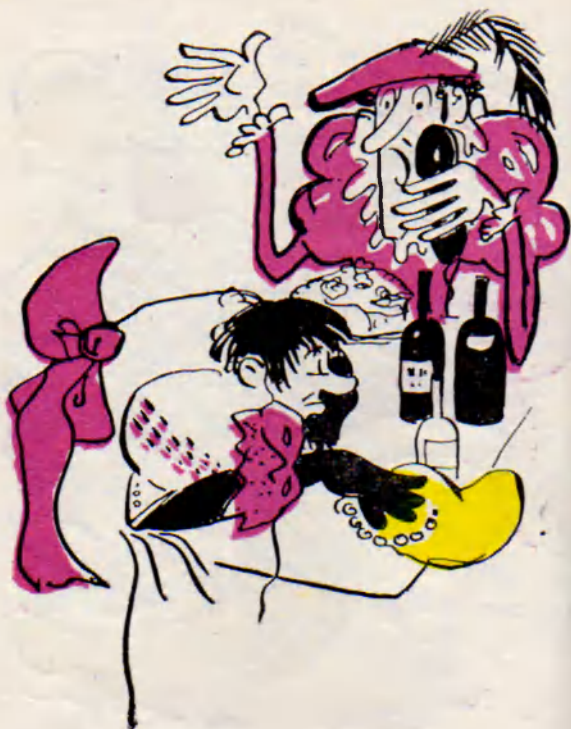
— Baglīta un ļoti glīta ... —
Hugo murmina, līdz tīta
Skrulle pēdējā lī matos.
— Būšu pirmī — tī pats skatos!

Tā ir viņa! Nav ko pētīt.
Zīds visapkārt, žēlīgs tējtīt!
Savīts, satīts, spīd un laistās,
Pērļu virkne cirtās skaistās!

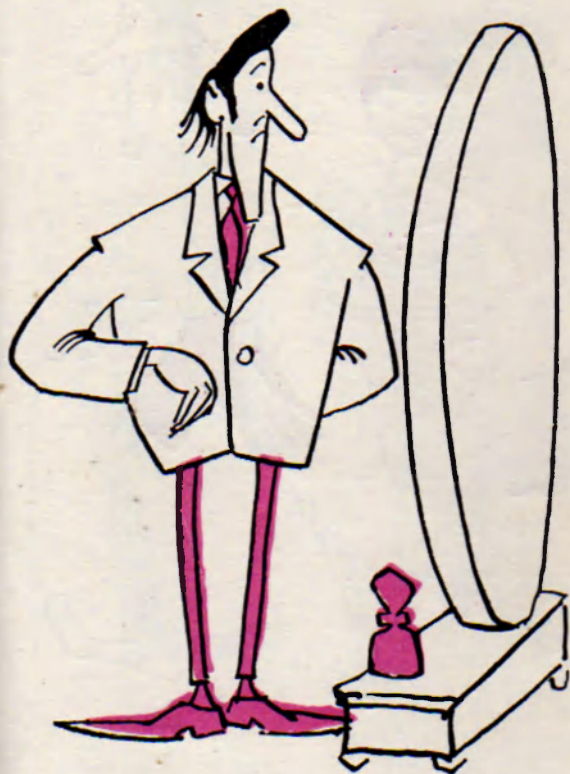

Viesmīt, torti, šampanietī
Laimī vajag turēt cietī
Šoreiz naudu nav ko žēlot,
Jāprot kavaleri tēlot!

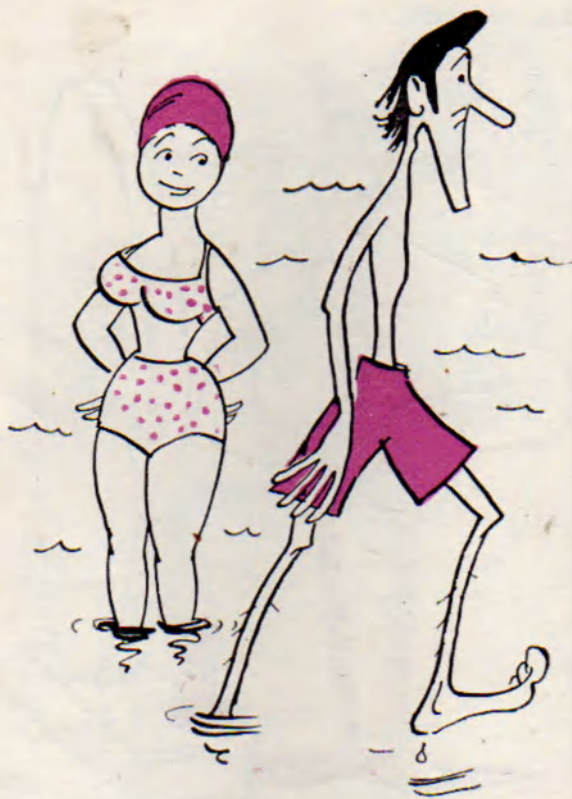

Pusnakts stunda nenosīta,
Kad jau dāmai maska krita.
Krāpšanai Nu sapņi vējāi
Izkusa kā cukurs tājāi
Ko lai dara ar to Jūli,
Jākrauj laikam būs pa mūli. —

ĀRZEMJU MEDICĪNA

**Hugo savu stāvu pēta.
— Ja man fraka polsterēta,
Skatīties uz sevi prieks,
Bet bez drēbēm — diegs kas diegs. —**

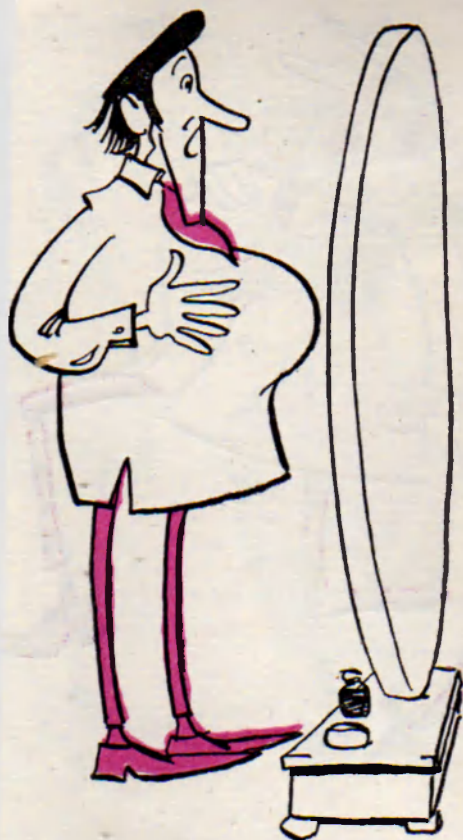
**Pludmalē, kur kailums redzams,
Šītais defekts nebūs sedzams,
Vai ar sportu kaulus locīti
Svarus ceļot, sevi mocīti!**

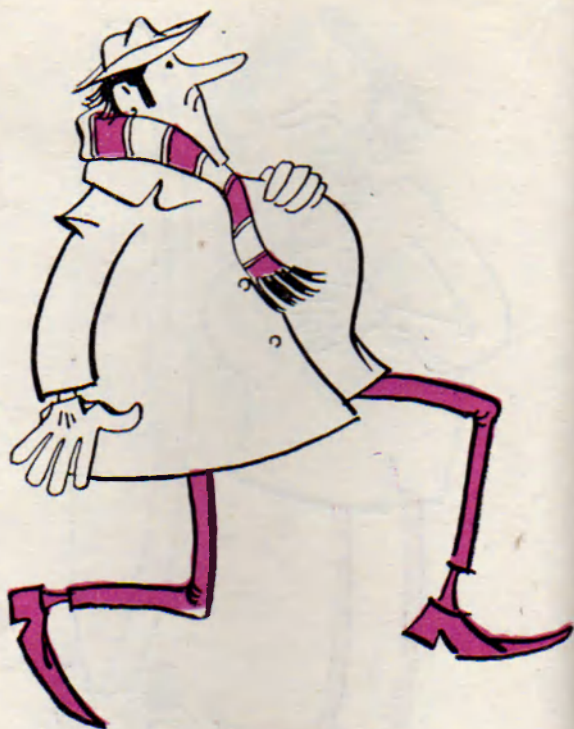
**Ārzemēs, lūk, drāpes taisot,
Varot dzert, tās nesamaisot,
Augums kļūstot skaists kā dievam.
Rekomendē — katram fievam.**

**Paklausījis spekulantu:
— Ņem tik ciet šo labo mantul —
Hugo, panākumus gaidot,
Rūgtās zāles izdzer smaidot.**

Spekulants ir bijis blēdīgs, —
Hugo konstatēt var bēdīgs.
— Šķiet, es futbolbumbu rījis,
Vai vēl lielāks kaut kas bijis!

Ja nu tāda forma dievam,
Tad jau labāk staigāt tievam.
Jāskrien masieri nu lūkot —
Figūru tā nevar cūkot. —

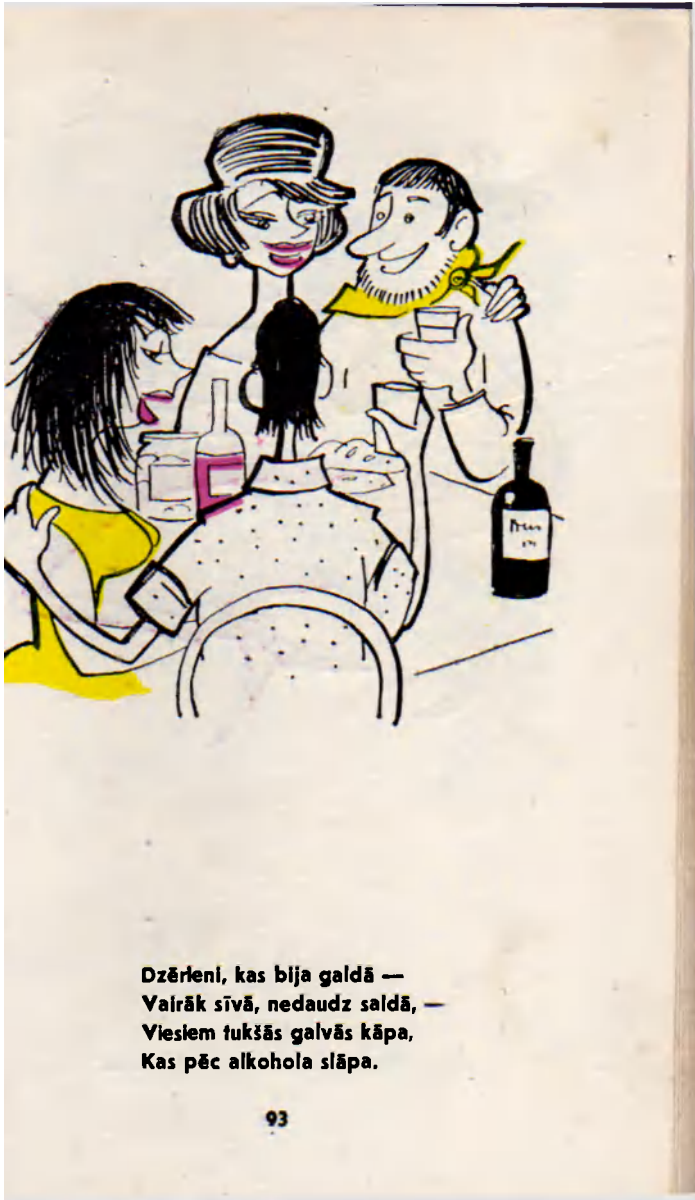
DIEGS — VASARNIEKS

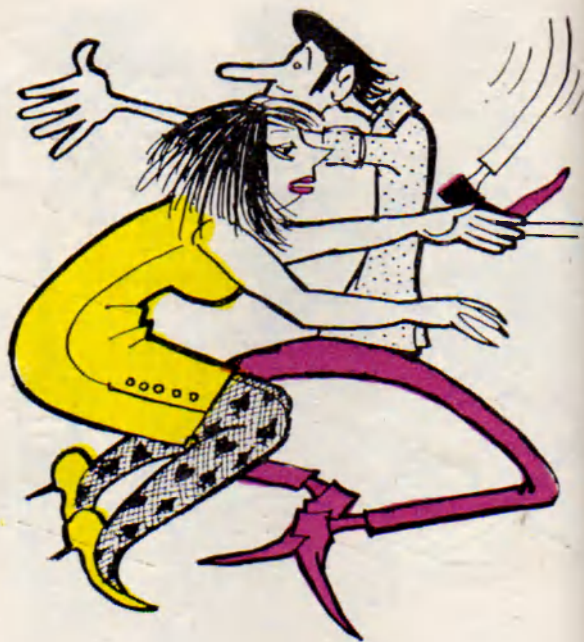
— Vasarnīca ļoti glīta
Tiek jums lēti piesolīta,
Tikai klusums jāievēro,
Jo es vēl pēc vīra sēro. —

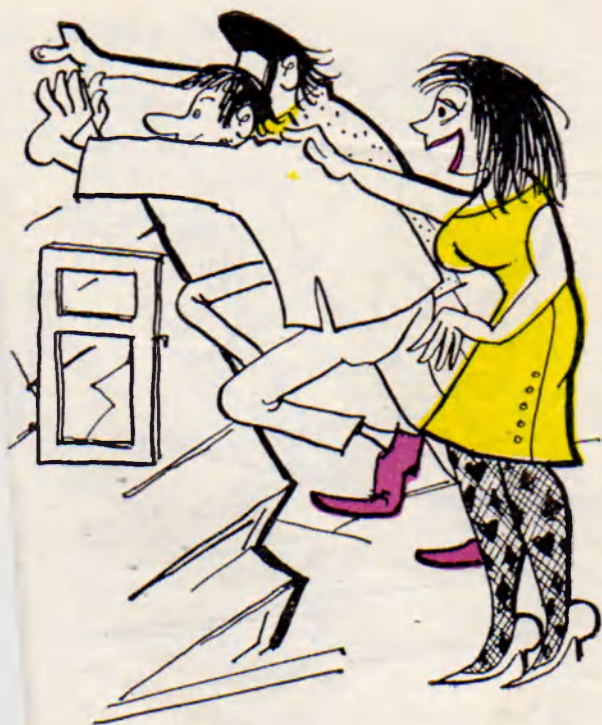
— Nu tad labi, lai ar let —
Nemu es šo māju cieti
Draugu pulks, kā tas jau klājas,
Apciemot nāk jaunās mājās. —

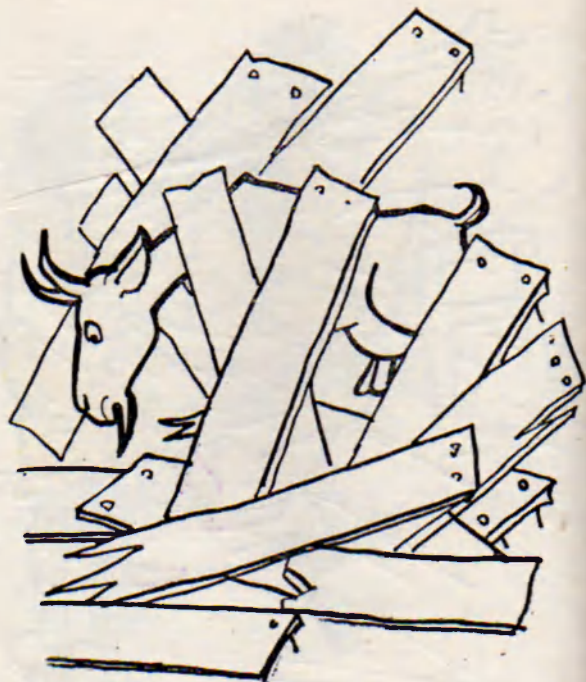
Dzērēni, kas bija galdā —
Vairāk sīvā, nedaudz saldā, —
Viesiem tukšās galvās kāpa,
Kas pēc alkohola slāpa.

Rezultāts, kā redzat pašī,
Trakī dančī, žesti plaši.
Ja jau noīlek šādas līetas,
Klusumam šeit nav valrs vietas,

Māja gan patiešām klusi
Sašķēbās uz vienu pusi,
Viscaur ļodzījās un juka,
Kamēr beidzot kopā bruka.

**Zēli skafās kaza Grieta:
— Šeit man bija mājas vieta!
Tādēļ, kam tik plāst un postīt,
Šņabi nevar dot pat ostīt. —**

HUGO DIEGS — LAIVINIEKS

**Dīvus mēnešus no vīetas
Hugo strādā raibas lietas:
Urbj un zāgē, kaļ un skrūvē,
Acīm redzot, kaut ko būvē.**

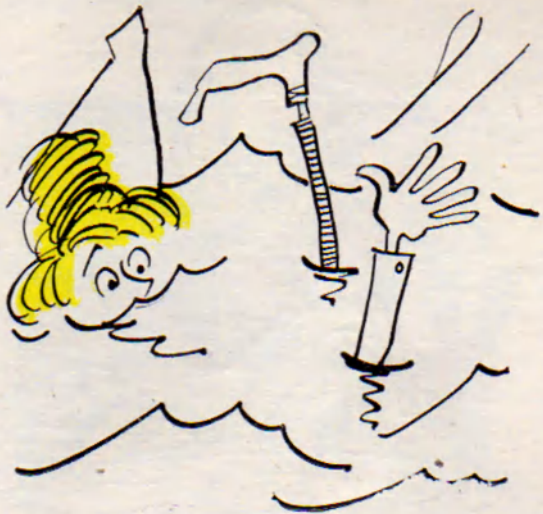
«Kūģis» tiešām glīts no skata,
Līdzīgs gondolai uz mata.
Vēl tik jāpierīko bura
Un tad — labdien, mīļā jūral!

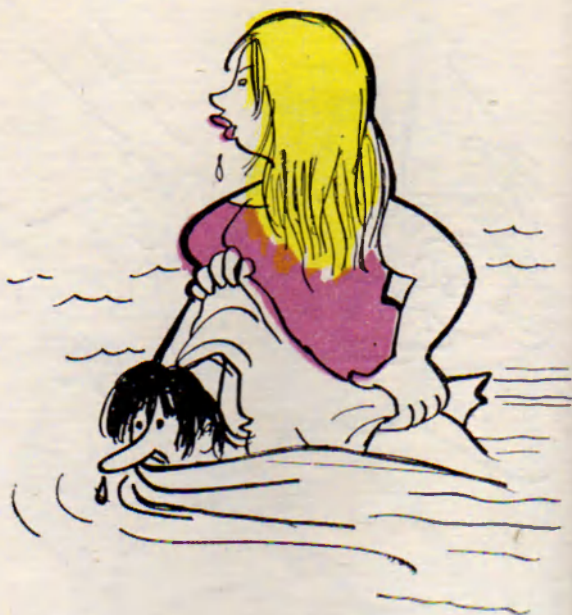
— Sinjorinal Gondoljēro
Savā laivā vientuļš sēro.
Nāciet, trauksim jūrā zilā,
Vējš kur vijņu bangas cilāl —

**Smaidīdama sinjorina
(Kuras īstais vārds bij Džīna)
Labprāt Diega laivā kāpa,
Jo tai sirds pēc tālēm slāpa.**

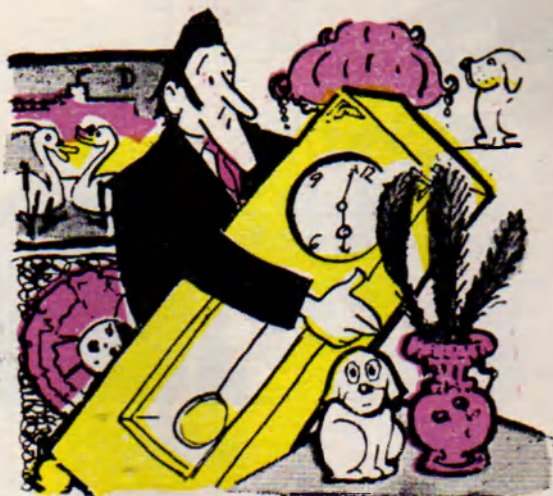

Laivai nevar spiest ar varu
Turēt tādas būtnes svaru,
Kura gan prot smaidīt liegi,
Tomēr sver, cik desmit Diegi.

Džina Diegu krastā nesa,
Dziļi aizvainota, dvesa:
— Šitāds nožēlojams cālis
Grib man rādīt jūras tāles . . . —

HUGO MAINA DZĪVOKLI

Nopirkta ir glīta lieta,
Tikai nav nekur tai vietas.
Šeit, kā saka, pietrūkst elpas,
Jāiemaina vairāk telpas.

— Jaunskungs, ja tā sacīt drīkst,
Tikai vientieši šeit nīkst.
Līdzī nāc uz klusu ielu,
Esmu vīrs ar «blatu» lielu.

**Skaties pa šo loga rūti,
Nebūs saredzēt tev grūti,
Istaba cik karaliska,
Arī maiņa būs bez riska.**

Trīsdesmit pret desmit metriem,
Pletīks man ar simtiem četriem.
Atslēgas tev rīt būs saujā,
Atnāc un pēc Tumšā faujā. —

106

Hugo priecīgs steidzas mājās,
Nu tik žigli jākravājas.
Jā, visvērtīgākā balva
Cilvēkam ir gudra galva.

107

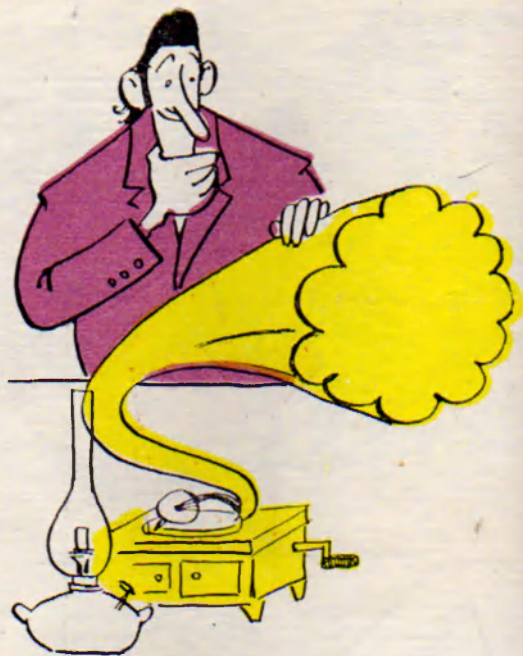

**Šķiet, šeit komentāri lieki:
Draugiem īsi bija prieki.
Vīrs, kas stipri vilfīgs bija,
Viņus abus plemānīja.**

HUGO LAUKOS

Raksta tēvocis: «Tu gadiem
Cļemos neatbrauc pie radiem.
Svētkos gaidīšu ar prieku,
Neaizmirsti veco Diegu.»

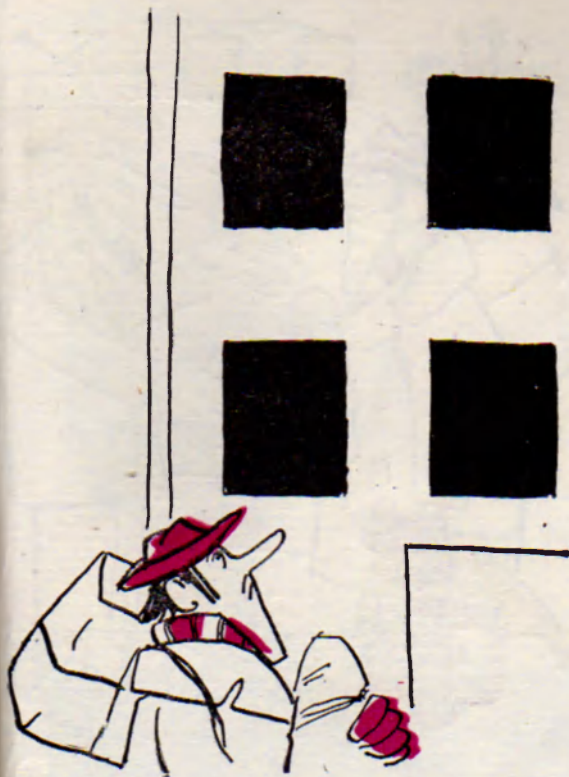
Zina to ikviens no galvas:
Ja brauc ciemos — jāved balvas.
Lauku tumsībā šīs lietas
Tūlīt noderēs uz vietas.

Stacija, tad drusciņ kājām,
Nonāk Diegs pie Diegu mājām.
Tikai te ir tumšs kā peklē,
Kur to tēvoci lai meklē!

Māmiņa, kas garām gāja,
Zināja, kur Diegam māja:
— Pavej, dēls, pie meža stūra
Šim nu māja ir no mūra. —

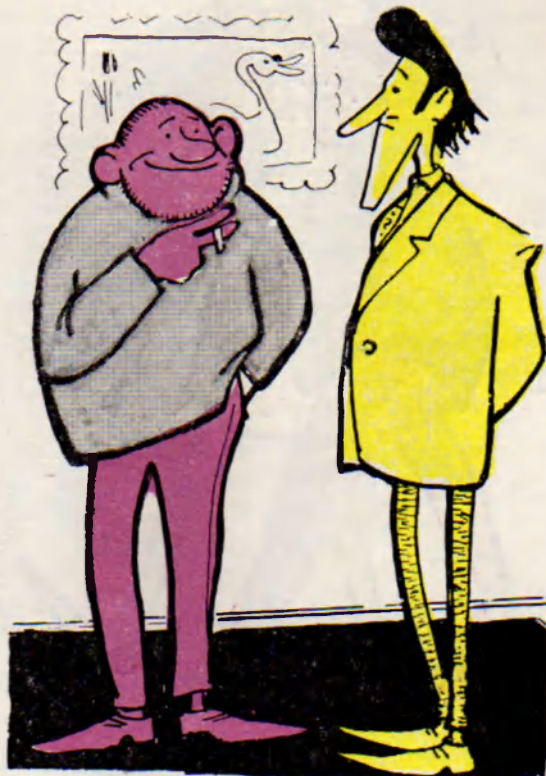

Māja ir, bet tumsa melna,
Neredz te ne paša velna.
Esmu skāris īslās stīgas,
Gaismu atvezdams no Rīgas.

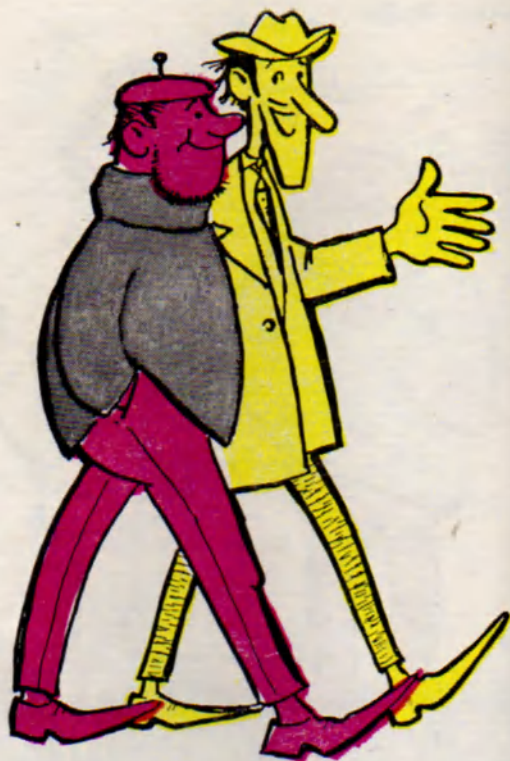

Hugo prieks mazlietiņ plaka.
Cilvēks vilties var, kā saka.
Tagad vecā Diega mājās
Paši redzat, kā tur klājas.

JAUNĀ FRIZŪRA

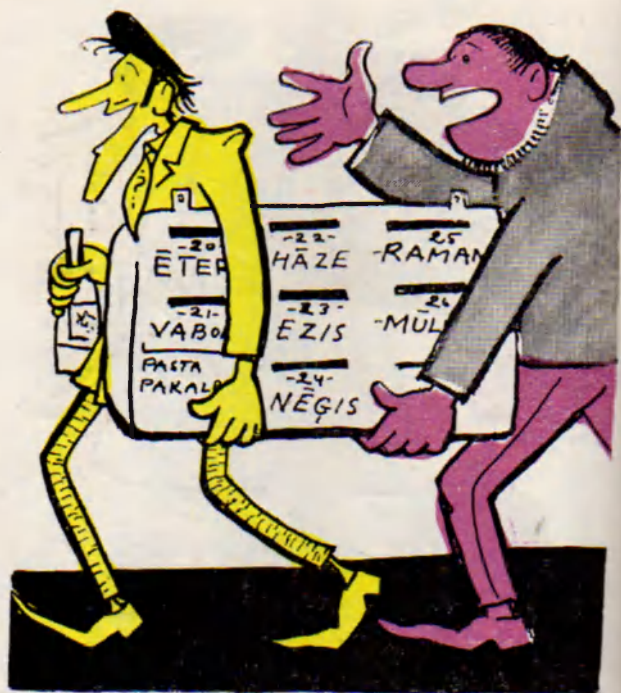
Diegam saka Žanis Vieplis:
— Tu pēc dabas esi fleplis,
Sen jau modē mati īsi —
Kad tu beidzot savus dzīsi! —

Hugo atbildēja: — Labi,
Tikai vispirms dzersim šņabi
Un šai idejai par godu
Izgāzīsim kādu podu. —

**Draugi dzēra matu bēres:
— Dārgais, drīz jo asas šķēres
Tevi pafalsīs par bildi —
Varēsim tad iet uz ģildi. —**

Dzeršanā, tāpat kā karā,
Viss ir nejaušību varā:
Sākot nevar belgas zināt,
Nekā nevar aprēķināt.

Otrā dienā Diegs teic: — Zani,
Tagad paskaties uz mani —
Šķiet, šī frizūra pēc formas
Pārsniedz jaunās modes normas. —

HUGO SÄLDINA DZĪVI

Te viss savandīts kā peklā,
Sities nost, ja tur ko meklā.
Bikses, kurpes, nazis ass, —
Galīgs haoss, cits nekas.

**Arī virtuvē tas pats —
Gaužām nepatīkams skats.
Nemazgātu trauku grēdas,
Veca zupa . . . taisni bēdas!**

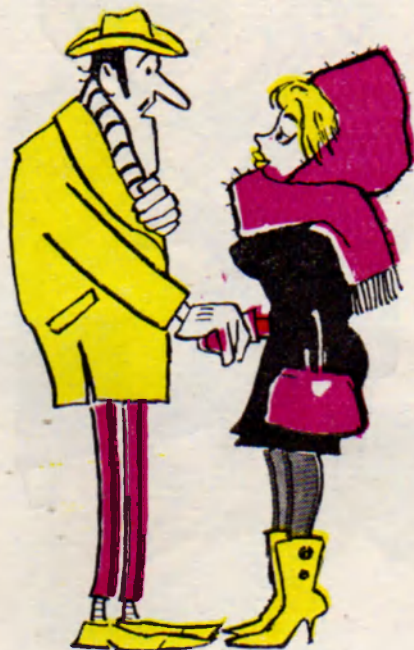
— Vecīt, — saka Zanis Vleplis,
— Tu, kā vienmēr, esi tieplis.
Precies taču, dullais Dauka,
Redzēsi — kļūs dzīve jauka. —

**Bildēs pēdējās, man liekas,
Būs jebkuras vārsmas liekas.**

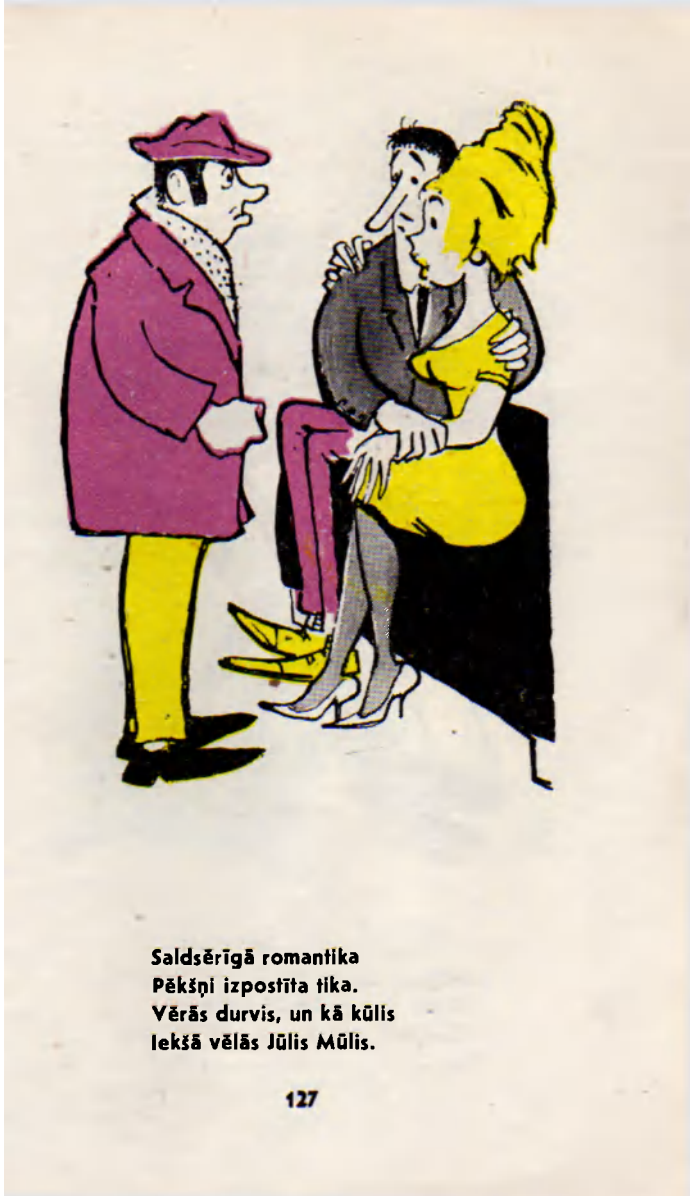
IZPOSTĪTĀ ROMANTIKA

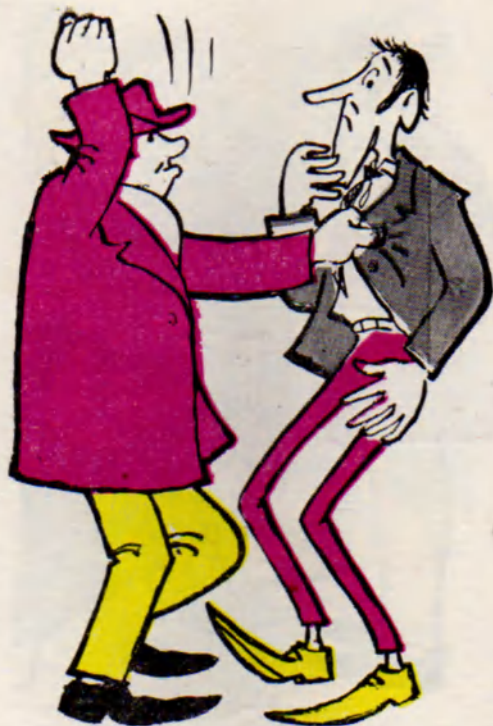
Saticies ar vecu brūti,
Hugo teic: — Man dzīvot grūti ...
Sieva, cālīt, īstais pūķis ...
Ak, es nabags darba rūķis! —

Saruna šī turpinājās
Līdzjūtīgās dāmas mājās.
Glāstīdama Diegam vaigus,
Viņa bilda vārdus maigus...

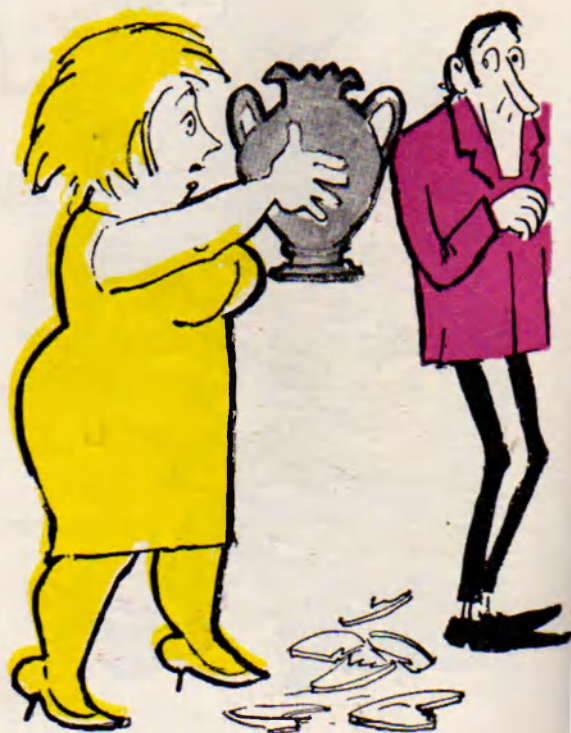
Saldsērīgā romantika
Pēkšņi izpostīta tika.
Vērās durvis, un kā kūlis
Iekšā vēlās Jūlis Mūlis.

— Ej pie visiem velnēm peklē,
Ko tu, šakāli, te meklēl
Kā var draugam brūti kantēt!
Nāksies tev pa skaustu vantēt! ... —

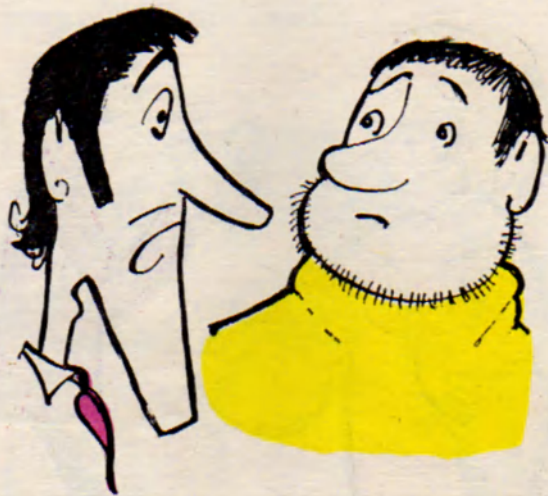
HUGO LAULĪBAS DZĪVES FINĀLS

**Vētra, kā var rakstos lasīt,
Bleži upurus mēdz prasīt.
Arī Hugo Diega osīš
Ducis šķīvju aiziet postīš.**

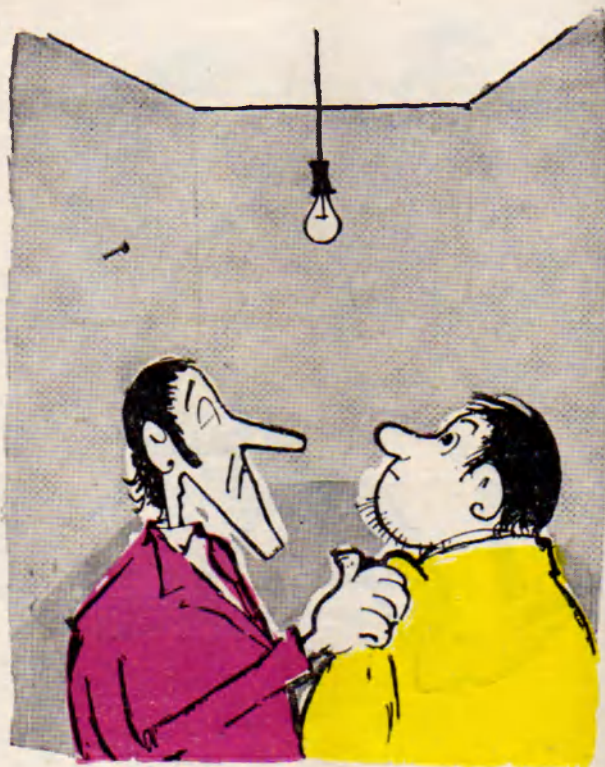
Hugo, dvešot balsī vārgā,
Zēli lūdzas: — Rimsties, dārgāi
Porcelāns nav māia kleķis —
Tevi precot, biju ģeķisi —

**Ilgāk ciest valrs nevarēja,
Hugo draugu meklēt skrēja:
— Sirdi glāb pēc mantas kāru —
Sieva posta inventāru!**

— Ja jau tādas reiz tās lietas,
Tavā mājā nav tai vietas;
Šīto dāmu ārā dzīsim
Un tad paši kemetīsim!

Tiklīdz durvis vaļā vērās,
Hugo bāls pie drauga ķērās:
— Manta beigta, mīļo Žani,
Laikam ģībstu, turī manī! —

HUGO UZLABO MATERIĀLO STĀVOKLI

«Ja reiz manta postā gāja,
Ja nu tagad tukša māja,
Nelīdz zilēt, nelīdz vārdot —
Jāsāk pirkt un jāšāk pārdot.

Tā ir patiesība sena:
Svaigai zivij nav tā cena.
Vajag tikai mazliet prāta,
Un tā, lūk, ir kūpināta.

Darbs man flešām labi sokas,
Viss, kā saka, let no rokas.
Liekī te man dūmos dēdēt,
lešu jūras malā sēdēt.»

Diegam pārsteigums nav priecīgs:
Ogļu strēķītis visai nīcīgs
Pāri palicis, ak tēfīf,
Veltī te ko skatīt, pēfīf.

— Nelīdz, ja es brēkšu, bļaušu,
Izmisumam vaju ļaušu.
Nelīdz, asarās ja mirkšu,
Labāk vēlreiz zivis pirkšul —

142

Nelaime ja kadu ciena,
Nekad nemodz atmakt viena...

143

HUGO DIEGA
DIVU DIENU BILANCE

Vadovimi 19. jūl.

Dzinšandier, grīn, sanīxoš (20 pers)

Edamie

①	6 xux. mais (ā-12)	-72
②	200 gr. margrīns	-35
③	500 gr. plaušu des	-25
④	300 gr. kita des	-30
⑤	zivju kollec. 1 bundži	-40
⑥	Jaunais sierīnās 1 gabl.	-09
		<u>kopā 25.11</u>

dreramic

⑦	1 kortelic "Piparinzrūt"	1.39
⑧	1 pud. des	35
⑨	1 pud. limonād.	-22
		<u>kopā 1.61</u>

nārējais

⑩	Grīn. - matus un 1 bārd	-80
	Uss izdzīt pēc blatt	-53
		<u>kop. 1.33</u>
		navit kop <u>56.05</u>

Ķemāxumi 19 jūl.

①	1 gabl. Siķu glāznu ar lāčiem
zelta rāmi	$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$
- 2,60
②	Trīs sien. tep. ar ball. gult.	- 5,00
③	grām "Idioc"	- 1,13
④	Mells karkis (cuncis) ar gar.
vill apm.	- 7,00
⑤	Ilse romāc. 3 gab. (import)	- 6,00
⑥	1 pud. odesl.
"Karmen"	- 0,60
⑦	Taurīne keram.	- 0,59
⑧	trīs papīr. kabās	- 1,50
⑨	trīs lefkojs
ar saņēm (bez pod.) . . .	- 45
⑩	6 gab. kristall slīpēt. (dzelten)
glāz. no plastmas	- 3,00
⑪	1 izmāl. smuka balerīna
no farfora	- 3,50
⑫	1 gab. marmor spērnasse -
- papgails	- 1,00
⑬	Kēnc dzintar muncētiņš	- 0,30
⑭	Divs gabls kurpīņos (import) no oļon.	- 4,00
⑮	20 gab. šnabi
kop.	<u>- 52,40</u>
<u>97,12</u>

Atdevumi 20 jūl. 35 1/2

- ① 3 loza ruc. restiņi -3,00
- ② 4 krēsl. izlab. kājas -2,00
- ③ jauna galda kāja -3,00
- ④ 3 priekš. griestu lustrai 3 jauni teksti -3,60
- ⑤ palmai jauns poc -2,50
- ⑥ priekš. kaimiņiem par 3 alus un 9 šnaba glāz. -1,80
- ⑦ klozetam jauns tīdētājs
 mazaizjams -1,75
- ⑧ durvju klīnķis -2,00
- ⑨ drapa durvīm enges -0,65
- ⑩ gardiņi, galdaulci, uzvalks,
 slīps un neil. krēsl. kīm. tēr. -5,82
- ⑪ magnetifons un kap. rem. -10,00
- ⑫ pulkst. kap. remonc:
 jauna federe, ceieri, bumbas
 un stīri -8,00
- ⑬ 3 pac. marles, leukoplasts un
 1 gabl. pudl. jocs -1,10
- ⑭ pudl. kefīrs -0,28
- ⑮ korteliņi un 1 pudl. alš -1,72
- ⑯ 2 pac. Analgīns -0,64

kopā 47,86

Jenākumi 20. jūl.

- ① 20 tukšas šnaba un 1 limon. 5 1/2
 pud. -2,52
- ② 1 tukšs korteliņš -0,09
- ③ 1. pārs galosā (vir.) stipri
 valkātā -0,90
- ④ 1 siev. naud. mac. (tukšā) -1,50
- ⑤ 1 vir. pārs un 3 šnaba Mūl vārd
 ^{ne vīriņniešpiedēs} -3,07
- ⑥ 3 vir. plastmas slīps (valkāt) -1,50
- ⑦ 7 mat. ķemēs (smukas) -2,10
- ⑧ 3 duči siev. mat. adat -0,24
- ⑨ 1 vir. adas kurpj. kole 46 num.
 (stipr. valk.) -0,90
- ⑩ 1 gabl. siev. brīls bez stīri -1,85
- ⑪ 1 gabl. gitars ar rozā bant
 (stipri abdaurz.) - gitārs -5,00
 bant -0,25
- ⑫ Balīk neapst. 4. xux. mais. -0,48
 90 gr. margrīns -0,12
- ⑬ Pēc sadragāts "Spīdolas"
 (prāksī utiļ) 5 kop. -0,25

kopā 21 7/8
18,70

M. Ramane
ХУГО ДИЕГС
Издательство «Лиезма»
На латышском языке

Mirdza Ramane
HUGO DIEGS

Redaktore A. Brivere. Māksl.
redaktors J. Reinbergs. Tehn.
redaktors V. Blaua. Korektore
A. Ābele. Nodota sāļikšanai
1966. g. 23. maijā. Parakstīta
iespiedšanai 1966. g. 17. septembrī.
Papīra formāts 70x90/32. 4,76
fiz. iespiedi.: 5,57 uzsk. iespiedi.:
3,7 Izdevn. l. Metiens 50 000
eks. JT 00725. Maksā 1 rbl. 14
kap. Izdevniecība «Liesma» Rīgā,
Padomju bulv. 24. Izdevn. Nr.
20250 PA 1292. Iespiesta Latvi-
jas PSR Ministru Padomes Pre-
ses komitejas Poligrāfiskās rūp-
niecības pārvaldes 2. tipogrāfijā
Rīgā. Dzirnauvele 57.
Pasūt. Nr. 1676.
761+L2